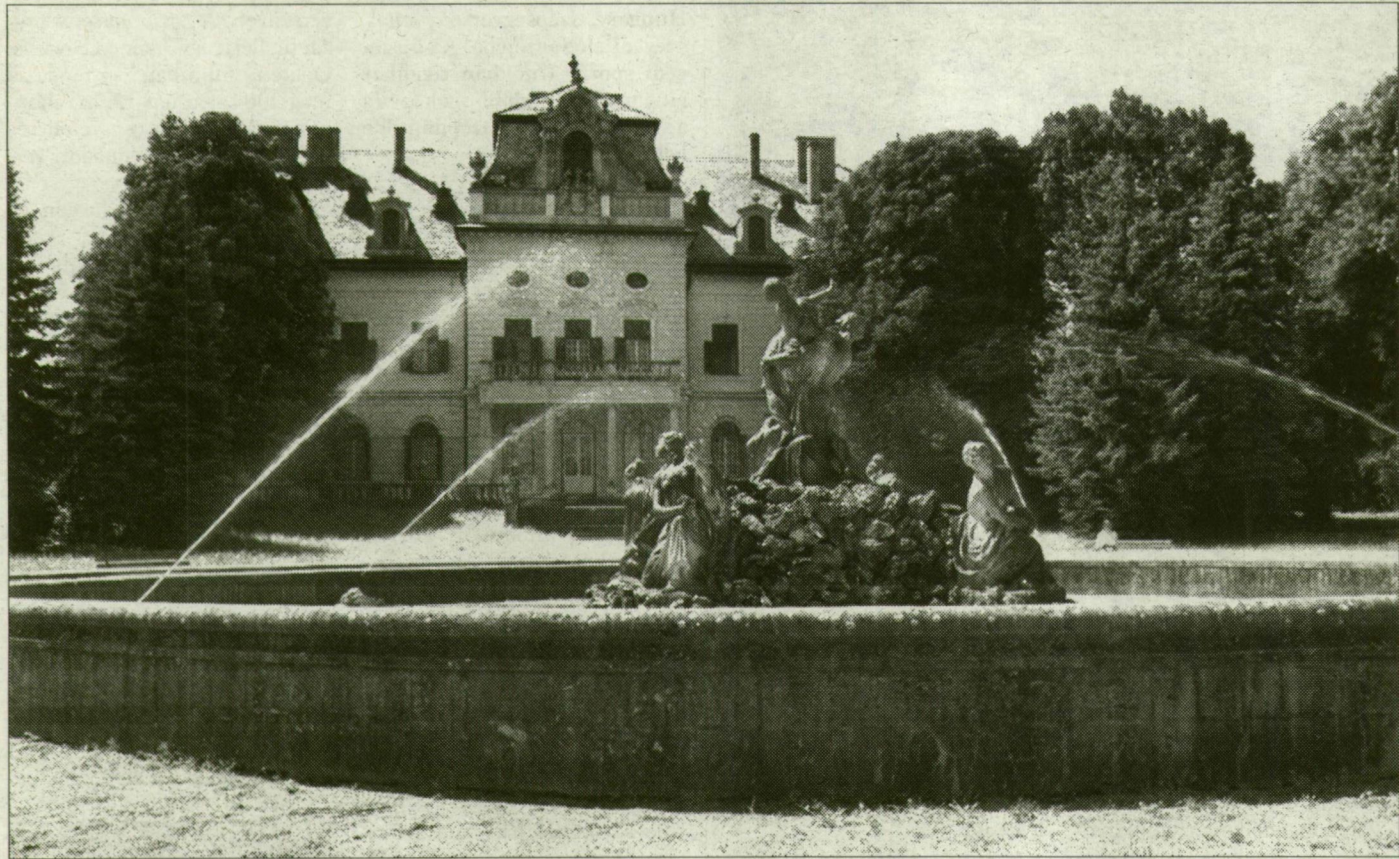

Osztrák céggel tárgyal a megyei közgyűlés elnöke

Elkelhet a mágocsi otthon

A leendő befektető turisztikai célra kívánja hasznosítani a kastélyt.

Fotó: Tésik Attila

Folytatás az 1. oldalról

Az ingatlancseréről szóló ajánlattal a budapesti székhelyű General Holding Kft. kereste meg a Csongrád megyei közgyűlést. *Lőrincz András*, a cég vezetője a punknak elmondta: a kastélyt és a hozzá tartozó földterületeket csak akkor venné át, ha teljes egészében elkészül az új komplexum. Hangsúlyozta: az osztrák vállalkozás a kastélyt régi, méltó fényében kívánja felújítani, de azt, hogy egészen pontosan milyen célra használnák, arról még nem döntöttek. A beruházás azonban kereseti lehetőséget biztosít majd a nagymágocsiaknak, hiszen az építésvezetőket és a kastély mindennapjait irányító alkalmazottakat a cég maga delegálja, viszont az építkezés köz-

ben és az ingatlancsere után egyaránt számítanak a falubeliek munkájára. Nem véletlen, hogy az ajánlatot megfontolásra érdemesnek tartották a megye előljárói. Az előterjesztő *Frank József* elnök szerint összhangban van a nagymágocsi önkormányzat szociálpolitikai és a kormány kastélykiváltó programjával is. A közgyűlés egyhangú határozatában arra hatalmazta fel az elnököt, hogy tárgyaljon a leendő befektetővel. Az 1897-ben épült kastélyhoz tartozik 40 hektár földterület, melyen egy tízhektáros halastó is található. Az épületben 1954 óta élnek ápoltak, jórészt nyugdíjas korúak, akiknek egészségi állapota kórházi kezelést nem igényel, önmaguk ellátására viszont csak részben, vagy egyáltalán nem ké-

pesek. Jelenleg háromszázhatvanöt ápolásra szoruló lakója van az épületnek. Az intézmény működtetői vigyáztak az épületre, a ma is palotának tűnő grófi lakhelyet azonban eredetileg nem erre a célra emelték. A nagymágocsi kastélyotthon igazgatója, *Joó Károlyné* megnyugtatónak tartja, hogy a határozatban foglaltak szerint az ellátási színvonal folyamatosan biztosított lesz. A kastély adottságai miatt ma egy lakótérben sokkal többen kapnak elhelyezést, mint amennyit a jogszabály megenged, s ez számukra kényszerhelyzet. *Czabarka János*, Nagymágocs polgármestere kijelentette: ez a lehető legkedvezőbb megoldás a falu számára. A képviselő-testület mindenáron ragaszkodott, s ragaszkodik ahhoz, hogy a falu

legnagyobb munkaadója, az otthon itt maradjon. Emlékeztett arra, hogy korábban a szentesi volt Esze Tamás laktanyát akarták kijelölni ugyanerre a célra, de abba Mágocs nem egyezett bele. Czabarka szerint a kastélyt kiváltó program megvalósulásával új lendületet vehet a megye turizmusa is. Ő úgy tudja, magas színvonalú szállás- és szórakozási lehetőségekkel várja majd itt vendégeit az osztrák partner. A beruházás minden költségét a befektető állja. A megye számításai szerint az otthon építése több mint három és fél milliárd forintba kerül, ehhez hozzá kell számolni a közművesítés költségeit. Mindenezen túl pedig a műemlék kastély felújítása is pénzbe, sok pénzbe kerül.

BLAHÓ GABRIELLA

Kastély-turizmus

FEKETE KLÁRA

Magyarítani a végtelenségig lehet, hogy háború utáni népi demokráciánk miatt a régi főúri kastélyokat szemelte ki szociális otthonnak, árvaháznak, nevelőintézetnek és kollégiumnak, vagy éppen magtárnak. Magyarítani lehet, megérteni sosem fogjuk, s nem adhatunk felmentést a rombolásra, a műkincsek széthordására, elpusztítására sem. Ami azonban történt, megtörtént. Sokkal nagyobb baj az, hogy a rendszerváltás óta eltelt bő egy évtized sem törlesztett, a kastélyok néhány kivételtől eltekintve tovább pusztultak. Szinte mindegyik műemrek, kastély, kúria rekonstrukciójának külön története van, vagy nagyon megszállott emberek harcoltak a végsőhig, hogy birtokba vehessenek és felújíthassanak egy-egy nemesi fészket, vagy a volt tulajdonos leszármazottai pénzt és fáradságot nem kímélve műveltek csodát a patinás épületekkel. Azok a vállalkozók azonban, akik nem bírták idegekkel a hivatalokat és a kööttségeket, előbb-utóbb elálltak tervüktől. A birtokba vétel ugyanis ritkán engedélyezték, általában csak vagyonnevelésre adták át a jelentkezőknek, felújítási kötelezettséggel. A közel 800 hazai kastély kétharmada még mindig állami vagy önkormányzati tulajdonban van, állaguk elkeserítő.

Az ország azon tájain, ahol sikerült megvásárolni és felújítani régi kúriákat, ma megélhetéshez, idegenforgalmi bevételhez juthatnak az ott élők. Csongrád megye azonban mind a mai napig kastélyszálló nélkül próbálja magát felverekedni az idegenforgalmi térképekre. Egy, csak egyetlenegy kastélya remélheti a felújítást, a nagymágocsi, ha a benne található öregek otthonát egy új intézménnyel váltja ki vevője. Erre most van remény – egyszer melleleg már tíz évvel ezelőtt is felcsillant, akkor nem lett belőle semmi –, a megyei önkormányzat megszabadulhat a teheről. Szinte már látni véljük, ahogy a vendég az épület melletti parkban sétál, a tavon csónakázik, az erdőben vadászik, lovagol, a gyógyfürdőben pedig kúrálja magát. Merthogy mindezen feltételek adóttak Nagymágocson.

Mellékszövegei azonban a hazai kastélyturizmusnak is vannak: Ausztriában élő ismerősök mondták, egyszer megszálltak a felújított parádsasvári Károlyi-kastélyban, és az árakat magasnak tartották. Volt összehasonlítási alapjuk: a szomszédos országban ugyanis szinte minden borkorban terem egy hasonló műremek, amely szállodaként funkcionál – a mieinknél mérsékeltbb áron.

Az MDF teszteli magát

A kórház-privatizációt ellenző munkaspárti aláírásgyűjtés támogatására kéri szimpatizánsait az MDF – hangzott el a párt tegnapi szegedi sajtótájékoztatóján.

Gyömbér László, Szatymaz polgármestere, a párt megyei elnöke az uniós parlamenti választásokkal kapcsolatos döntéseket ismertette. Az MDF azért indul egyedül

a választásokon, hogy kiderüljön, szükség van-e a pártok sokszínűségére, az MDF-re a jobboldalon. Kószó Péter, Hódmezővásárhely alpolgármestere, az MDF megyei alelnöke elmondta: a tervezett magánosítás után szerinte sok beteg kiszorulhat a magas szintű ellátásból, hiszen a profittermelés elvárásává válik az egészségügyi ellátórendszerben is.

Egyelőre még bizonytalan az M5-ös autópálya jövője

Az AKA az utolsó pillanatig kivárt

Folytatás az 1. oldalról

A szakértőknél egyelőre úgy tartják: az M5-ös körül forgalomba helyezése óta dúló viták lezárására az autópálya-társaság megvásárlása lenne a legjobb megoldás. Ezért adtak lehetőséget az AKA Rt.-nek még egy utolsó ajánlat megkötésére. Az AKA főtulajdonosai – a Bouygues és a Strabag – egyes hírek szerint hozzávetőleg 70 milliárdot kérnek 12,1 milliárd forint jegyzett tőkével alapított cégükért, s ehhez még hozzájön a mintegy 50 milliárdnyi hitel, amit az államnak kell kiegyenlítenie. A kormány szakértői viszont azt állítják, a társaság nem ér annyit, 60 milliárdot tartának reális vételárnak.

A GKM egyik javaslata szerint a vitát egy időre megoldhatná, ha a kormány először a matricás rendszer bevezetéséről állapodna meg az M5-öst üzemeltető társasággal, az AKA kivásárlását pedig 2006 utánra halasztaná. Természetesen az állam számára átmeneti könnyebbséget jelentő megoldásnak is megvan az ára, hiszen a koncessziós társaságnak a bevételkiesés miatt évi 8-10 milliárd forint üzemeltetési támogatást kellene adni. Emellett, ha a kormány az AKA kérésének megfelelően hozzájárul a M5-ös december 31-én lejárató további építési opciójának a meghosszabbításához, az autópálya 2006 végére Szeged térségében elérheti az országhatárt. Azon-

TÜNTETNEK A DABASIAK

Folytatódik a tüntetéssorozat is, amelyez immáron két éve a dabasiak indítottak útjára. A szokásoktól eltérően azonban nem az 5-ös úton, hanem az M5-öst üzemeltető AKA Rt. székháza előtt gyűlnek össze a civilek még decemberben, hogy a cégre nyomást gyakorolva segítsék az államot a részvénytársaság kivásárlásában. Amióta ugyanis a sztrádkán bevezették a magas útdíjat, jelentősen nőtt a párhuzamosan vezető 5-ös országút forgalma, így a balesetveszély is. A megmozdulásokat szervező Összefogás Dabasért Egyesületnek az a célja, hogy az M5-ösön is vezessék be a matricás rendszert.

ban 2006 után jelentősen többbe kerülne a kivásárlás, miközben minden évben tízmilliárdos nagyságrendben kellene fizetni kompenzációt. S mivel az AKA az újabb szakaszt is hitelből építené meg, egy „elhalasztott” kivásárlással az államnak még ezeket a kölcsönöket is át kellene vállalnia. Egyes számítások szerint így jelentősen megnőne, mintegy 200 milliárd forintba kerülne a 2006 utáni kivásárlás.

F. K.

A mérgező anyag felrakodása órákra megbénította az 55-ös út forgalmát

Elszállították a veszélyes rakományt

Vegyvédelmi ruhába öltözött tűzoltók és katasztrófavédelmisek tegnap, egy nappal a baleset után kiűrtették az Ásotthalom közelében előző nap felborult szlovák kamion veszélyes rakományát, amit utána daruval és targoncával átraktak egy másik teherautóba.

Péntek délelőtt mintha egy amerikai katasztrófafilm forgatásába csöppent volna az, aki az 55-ös főúton autózott Ásotthalom környékén. Az egyik sávot lezárták, a forgalmat rendőrök irányították. Egy árokba borult kamionnál pedig védőruhába öltözött, hátukon légzőkészüléket viselő emberek pakolták a teherautó rakományát. A környéken televíziós forgatócsoportok, újságírók dolgoztak és néhány érdeklődő lassított, hogy jobban lássa, mi folyik itt.

Mint azt tegnap megírtuk, csütörtök reggel a ködös, csúszós úton rövid időn belül négy jármű, köztük egy rendkívül veszélyes anyagot szállító szlovák rendszámú kamion borult árokba. A jármű rakományának egy része szétszóródott a földön. A 22 tonna bárium-szulfátot a baleset napján nem tudták átrakodni, mivel a szlovák cég cserekamionja csak az esti órákban ért Magyarországra.

Sötétben, ködben nem lett volna életbiztosítás elkezdni a munkát – fogalmazott *Csiszár Tamás*. A tűzoltó alezredes elmondta, a tűzoltók és a Csongrád Megyei Katasztrófavédelmi

Igazgatóság szakemberei védőruhában, légzőkészülékkel raklapokra pakolták a zsákokban lévő bárium-szulfátot, amit daru „kitett” az útra, végül targoncával felpakolták a másik kamion rakterébe. A bárium-szulfát egyébként belélegezve mérgező, ezért senkit sem engedtek maszk és védőruha nélkül a kamion és rakomány közelébe.

Dudás László főhadnagy, a tűzoltóság tűzoltási és műszaki mentési osztályának kiemelt főelőadója elmondta, mivel nem volt szélmozgás, az

anyag nem jelentett veszélyt az emberekre.

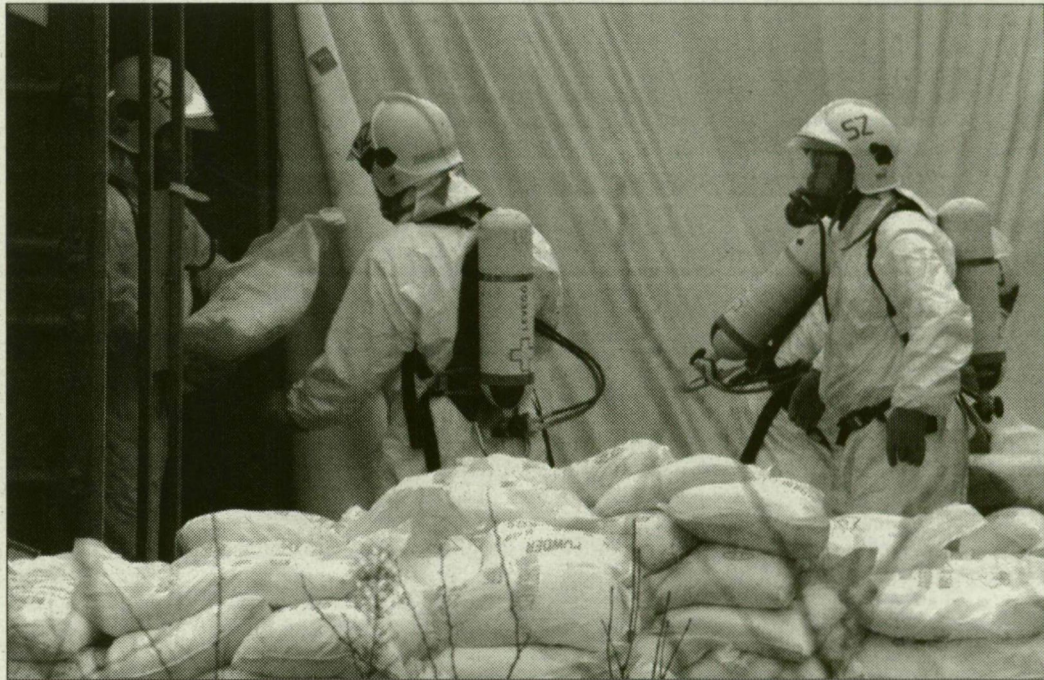
A tűzoltók sípoló légzőkészülékkel sorban érkeztek az egyik tűzoltókocsihoz. Megtudtuk, a sípolás azt jelzi, hogy fogytán a levegő a palackban. A maszkban és védőruhában izzadó tűzoltók ezután lemosták a ruhájukat, ne hordják szét a bárium-szulfátot.

Akik megéheztek, vagy átfáztak a hidegben szalámis-kolbászos szendviccsel csillapíthatták éhségüket, és egy bögre meleg teával melegezhettek fel. *Tátrai János* százados, a katasztrófavédelmi

igazgatóság munkatársa elmondta, a raklapokat, az ételt és italt Ásotthalom polgármestere, *Petró Ferenc* ajánlotta fel a mentésben résztvevő szakembereknek.

Délután három órára két raklap kivételével átpakolták a rakományt a másik kamion rakterébe. A két raklapnyi bárium-szulfát azonban nem fért fel, ezért azt megbontották és kézzel pakolták fel. A rakodás ideje alatt az 55-ös utat teljes szélességében lezárták, a forgalmat elterelték.

ARANY T. JÁNOS

Katasztrófafilmbe illő jelenetek az ásoththalmi úton.

Fotó: Karnók Csaba